

EL LLENGUATGE

Quant en vol?

L'adjectiu quantitatiu *quant* significa «quina quantitat de» i «quin nombre de». El primer significat correspon a aquells casos en què *quant* modifica un substantiu que designa una cosa no comptable, és a dir, no mesurable per unitats, sinó per mitjà de mesures de pes, capacitat, etc., i el segon significat a aquells casos en què el substantiu designa una cosa comptable. Vet aquí dos exemples del Fabra que il·lustren cada un d'aquests casos o significats: *Quant sucre es necessita? Quants anys tens?*

Per tot el que hem dit, i d'acord amb els exemples que hem transcrit, sembla que en el primer cas el substantiu hagi de revestir sempre la forma del singular i en el segon la forma del plural, la qual comporta també l'ús de *quant* en plural, perquè és un mot que observa concordança. Però es pot donar el cas, i de fet es dona molt sovint, que el substantiu que hagi d'ésser modificat per *quant* sigui un mot usat generalment en plural però designant una cosa mesurada habitualment amb mesures de pes, capacitat, etc., és a dir, en definitiva, no comptable, com és ara els cigrons, les monges, el pèsols, les cireres, etc. Per tant, si observant la norma de la concordança a què ens hem referit, hom feia una pre-

gunta com *Quants cigrons vol?*, sembla que més aviat invitaria a una resposta absurda —en el cas dels cigrons— com *Cent dinou*. I, d'altra banda, tampoc no és possible en aquest cas l'ús del quantitatiu en singular. El llenguatge ha resolt aquest problema amb la intervenció del pronom partitiu *en*, que pot representar qualsevol substantiu amb aquest valor (partitiu) i que admet d'ésser modificat per qualsevol quantitatiu: *Quant en vol, de cigrons? Quant en comprarem, de cireres?* Aquestes construccions no han d'ésser considerades emfàtiques o expressives, com quan diem, per exemple, *Ja no se'n recorda, de mi!* en lloc de *Ja no es recorda de mi*, sinó com unes citacions sintàctiques específiques que permet l'ús del partitiu *en*.

Hi podria haver, però, vacil·lació pel que fa a la concordança en el cas dels substantius del femení singular, vacil·lació que sovint la pronunciació elimina. *Quant en vol, de cigrons?* suposa *Quant en vol, de xocolata?* i no *Quanta en vol?*, pregunta, aquesta darrera, que no deu ésser pas infreqüent, però que més aviat sembla exigir una resposta com *Molta, Poca o No gaire*, en lloc de *Dues preses o Una rajola*.

Albert Jané